

napravila, ki že me tri leta rediš, pa se me ne smeš nič bati, samo tak moreš storiti, kak te bom jaz pódvüčila, samo me tri klastre od tvoje grünta zanesi, potle pa te bom jaz k mojemu oči nesla, kej som jaz doma, kajti jaz som že nej sedem let doma bila. Či pa ti bodo moj oča kaj davali, ne smeš nič drüga vzeti, kako samo tisto škatljo, ki je gor na polici, no pa tisti stari klobük, ki za dvermi na klini visi, kajti či boš peneze vzea, te da boš domu prišo, boš same vüši mea. Da boš pa ti lačen, te pa le reči: „škatlja, daj mi jesti no piti!“ te pa se ti bo vse gor narihtalo, kaj ti bo srce poželelo. Či pa ti bo gdo kaj reko, ali či bo gdo kaj s tebe htea, te pa le reci: „klabük, vudri zdaj!“ te pa ti bo vse natuko.

On je resen enkrat doma vso gospodo na bal povabo. Gospodje so si mislili, kaj bo le on nam gor narihto, no jih je prav vnogo prišlo. Gda so k jemi prišli no so nidre nič nej vidali, so se začeli norca delati. Paver pa jim je reko: dolj si sete! Resen so si vsi dolj seli; te pa je ti paver škatlji reko: „škatlja, zdaj le daj jesti no piti!“ On jo je odpr, no je taka rihta ž nje vün se narihtala, kaj je komi srce poželelo.

Gospodje so se zgledovali no so mislili, kak bi oni to škatljo ž njega dobili.

Gda so se že bili najeli no napili, reče jemi grof, ka bi jemi jo posodo, da se bo njegova či oženila. On jemi jo resen posodi, ali potli je nej htea te škatlje nazaj dati, le dao je eno drügo napraviti, no jemi je jo dao.

Paver pa je včasi reko: „škatlja, daj jesti no piti!“ Ali kaj? tota škatlja jemi je nej nič dala. On pa se je zdr nad grofa no reče: daj ti mene mojo pravo škatljo, kero som ti jaz posodo. Ja, ali kaj? Grof jemi je nej htea dati. Ali on še se je bil zdr nad njim, ali vse je bilo zapstoj. Grof je vse svoje hlapce vküp pozvo no jim reko: zgrabite ga no ga vbite. Paver pa je hitro reko: „Klabük, vudri zdaj!“ S klabüka pa so začele tak batice biti, ka so vse hlapce potukle.

Hu, grofa je začea strah prijemati no si je misla, kaj bo zdaj napravo. On bi bio rad škatljo mea, ali je nej vedo, kak bi bio jo zadržo. Dobro, jaz vem kaj bom napravo; pa pošlje po te naj močneše soldake po same kojajnike. Gda so kojajniki prišli no jim je grof totega pavra pokazo, so vsi začeli nad njim mrmrati, ka jih je noro, no so rekli: kaj smo sem prišli tega norca gledat? Grof pa jim je reko: le kcoj, še bote vidali, ka še je vse premalo. Oni so začeli po njem, ali on je hitro reko svojemi klabüki: „Klabük, daj zdaj same te naj močneše železnigare vün!“ Hoho, 's klabüka so začeli takvi močni no veliki železnigari vün vreti, ka so vse potukli. Zdaj je vido grof, ka ga je nej mogo s sveta spraviti, jemi

je mogo to pravo škatljo nazaj dati. Ja, da jemi ne bi bio grof te prave škatlje nazaj dao, še bi bio jega morti k smrti vbo. Potle je ti božen paver s tom škatljom sebe, ženo no svoje otroke redio, no či še je nej vmr, še zagvišno zdaj živi.

Smešnica 34. Oče: „Jurče!“ Jurče: „Kaj?“ Oče: „Kje pa si?“ Jurče: „Pod streho?“ Oče: „Kaj pa delaš?“ Jurče: „Nič.“ Oče: „Kje pa je tvoj brat?“ Jurče: „Tudi tukaj.“ Oče: „Kaj pa on dela?“ Jurče: „Meni pomaga“.

Razne stvari.

(Rojstni den) presvitlega cesarja se je v Mariboru slovesno obhajal. Ob 8. uri so imeli vojaki slovesno sv. mešo na vojaškem vadnem polju. Ob 9. uri so služili mil. knez in škof pontifikalno mešo, pri kateri so bili navzoči načelniki tukajšnjih uradov. Ob enih je bil diner pri mil. knezoškofu, pri katerem je svirala vojaška godba; oficirji pa so imeli skupni banket v kazini.

(Pri Beljaku) zadela sta 16. avg. vkup dva tovorna vlaka; trije prazni vagoni pali so čez nasip; nihče ni bil poškodovan.

(G. Lovrenc Kristof), prof. na mariborski gimnaziji postal je ravnatelj na mestnem dekliškem liceju v Gradcu.

(Reservisti), kateri stanujejo v kakem tujem okraju, se smejo le takrat k svojemu več, kakor 150 kilom. oddaljenemu polku poslati, ako sami za to prosijo; sicer pa napravijo vaje pri bližnjem polku. Tako je odločilo c. kr. vojno ministerstvo.

(G. Pramberger), c. kr. sodnijski pristav v Mariboru prevzel je vodstvo sodnije v Laškem trgu.

(Pri tomboli), katero so priredili 15. avg. v Dobrni v korist šolski mladini, imeli so čistega dobička 136 fl. 80 kr.

(Slov. pevsko društvo) v Ptujju je preložilo svoj veliki pevski zbor v Celji od 8. na 20. septembra t. l., ker so vse bližnje vojaške godbe prejšnje dni po taborih. Vojaško godbo imamo za 20. sept. zagotovljeno. Slavnostni odbor je že pričel svojo delovanje. Natančneje sledi. Odbor.

(Pri sv. Vrbanu) so fantalini zopet enega dečka, ki je prišel od vojakov, 2. t. m., s cepi ubili. Ta je bil sin istega očeta, kateri je pred 13. letmi neko žensko ustrupil. Žali Bog, da se zločinstvo pri nas zmiraj huje širi. V osmih mesecih je to tretji umor; kam neki bomo še prišli? Nekdaj ni bilo tako.

(Sklepna konferencija.) Ob priložnosti duhovnih vaj bode tudi letos v Mariboru pod Njih ekscelencijo, mil. knezom in škofom, sklepna pastirska konferencija. Način vdeleževanja je kakor lani.

(Zadnja „Mariboržanka“) je prinesla popolnoma krivo poročilo, zastran naših novih zvonov. Istina je, kakor je pisal „Slov. Gosp.“

(Umrli) je v Konjicah Bogomir Birg Mayer, sedmošolec na c. kr. gimnaziji v Mariboru. Bil je vzgleden dijak, dolga bolezen pa ga je položila zadnjo nedeljo v rani grob.

(Župnika sta postala) čč. gg.: Iv. Govedič v Šoštanjju in Henrik Verk v Pilstanju.

(V praznik velike gospojnice) popoldne je vštric Vuhreda v Dravi utonil 14-letni Janez Cveti, učenec iz Marenberga, ne da bi se dosihmal njegovo truplo v bližini bilo našlo. Kdor bi izvedel, kje bi voda truplo tega fanta (brž ko ne golo) na suho bila izplula, je proštn, to brž ko mogoče naznaniti Marenberškemu župnijstvu.

(Sv. zakon in liberalci.) Na Francoskem so z malo izjemo vsi prebivalci katoliške vere. Toda ljudstvo se je od brezverskih kričačev dalo preslepiti, da si je za poslance volilo večinoma liberalce; le-ti imajo zdaj tam gospodarstvo v rokah. Lani so sklenili postaviti, da mož in žena smeta eden drugemu slovo dati. Samo v poglavitnem mestu Pariz se je letos v prvih treh mesecih razvezalo 234 zakonov; v tem času se je tam znovič oženilo 26 možev, katerim še odpadene žene živijo, zopet omožile so se 4 žene, katerim še prejšnji možje živijo. Take postavbe sklepajo „frajmaurari“ pa njihovi pomagači, ki so pri nas znani pod imenom „liberalci“.

(V duh. semenišče sprejeti so gg.): J. Gunčar iz Slov. Bistrice, A. Medved iz Reichenburga, Fr. Moravec iz Velike Nedelje, Fr. Ogrizek od sv. Križa pri Slatini, Št. Pivec iz Laporja, Janez Rotner iz Lembaha, Št. Sakelšek od sv. Trojice v Halozah, K. Sivka iz Špitaliča, Alojzij Šuta od sv. Bolfanka v Slov. gor., Alojzij Urban od sv. Janža pri Draubergu, Ivan Vreže iz Šmarija, Pet. Zadravec iz Središča, M. Zagajšak od sv. Martina pri Vurbergu.

(V dijaško semenišče sprejeti so): Anton Postružnik iz Ptuja, Ignac Hauptman od Device Marije v puščavi, Ant. Fekonja od sv. Jurja na Ščavnici, Janez Pezdicek iz Jarenine, J. Lorbek od sv. Lenarta v Sl. gor., Jožef Landergott od sv. Trojice v Sl. gor., A. Korošec od sv. Jurija na Ščavnici, Ferd. Klobasa od sv. Trojice v Slov. gor., Aloizij Čizek iz Pilstanja, Ant. Brezovnik iz Konjic, Lukež Trafenik iz Doliča, M. Pirtošek s Pake, Ant. Kovačič od sv. Eme, Jožef Gobec iz Rogaca in Janez Šanda iz Rogaca.

Loterijne številke:

V Trstu 8. avgusta 1885: 51, 31, 14, 25, 16
V Linci „ „ 88, 56, 80, 51, 26
Prihodnje srečkanje 22. avgusta 1885.

Za darila mladini

o raznih prilikah, pa tudi odrasčenim, posebno priporočamo naslednje spise, katerim je spisovatelj č. g. Ant. Kržič in se zdaj pri nas dobiva:

Izgledi bogoljubnih otrok

iz vseh časov krščanstva.

I. del, drugi natis 1882 str. VI, 151.

II. „ „ 1885 str. V, 160.

III. „ prvi „ 1883 str. IV, 172.

Vsaki zvezek stane lično v platno vezan 60 kr., po pošti 65 kr.

To delo je že po „Zg. Danici“ dovolj znano. Ko se je tudi v posebnih zvezkih izdalo, je bilo z veseljem sprejeto, po raznih časnihikih vgodno ocenjeno in jako priporočano. — Posebne prednosti tem zvezkom so: 1. Zanimljiva in raznovrstna tvarina iz raznih stanov in časov. O njej piše pisatelj v uvodu I. zvezka: „Menim, da prav sodim, če pravim, da med drugim so zlasti lepe zgodbe in zgledi tisto oralo, katero najgloblje seže v rahljo zemljice mladostnega srca in ob enem zaseje v njem seme, ki ne more ostati brez dobrega sadu. In sicer pred vsem take zgodbe, pri katerih mu ni treba mlademu čitatelju še vpraševati, so li resnične ali ne?“ Tvarina je tako razdeljena, da se v prvem zvezku opisujejo zaledi iz sedanjega veka; drugi zvezek sega že bolj v oddaljene čase, slednji pa se čedalje bolj bliža začetku krščanstva. — Pridjalo bi se še lahko mnogo, kakor pravi pisatelj v uvodu III. knjige, a knjiga bi se morala podražiti in marsikaj bi se moralo ponavljati. — Zdjaj pa je zlasti posrebljeno za različnost in mikavne prizore, 2. Lahko umevna pisava. — „Cvetje iz vrtoev sv. Frančiška“, ki se samo odlikuje po lepi slovenščini, piše (L. l. 9. zv.): „Mi vsim našim bralcem, zlasti starišem, katehetom in učiteljem ki imajo mladim za dobro tečno berilo skrbeti, toplo priporočamo te lepe knjžice. Našli bodo v nji tisto prisrčno, deteje ljubeznjivo pisavo...“ Posebno rabno dela knjigo to, da je vsak večji popis razdeljen v več oddelkov s primernimi napisi, uvodi itd. 3. Namen, v resnici koristiti mladini, ki to lahko razvidi, kako so mladi svetniki in svetnice se morali vojsko-vati in premagovati, da so to postali, kar so. Zato tudi prof. A. Zupančič v „Pastirstvu“ (I. del, str. 250) posebej priporoča gg. katehetom te knjžice. 4. V primeri z družimi enakimi knjžicami jako nizka cena! Zeleti je toraj, da se to koristno delo še pridniše razširja med Slovenci nego do zdaj.

V posebnih sešitkih se tudi dobi:

Sv. Germana, izgled krščanske potrpežljivosti.

Cena 5 kr.

Sv. Marije Magdalene Paciške mladostna leta.

Cena 5 kr.

Jan. Leon v Mariboru.

Mlini za jabelka in grozdje, moštne pa sadne stiskavnice.

Razširjene so v velikih tisočih po vseh deželah sveta. Najnovejša in priznana najizvrstniša sestava v trdnem delu.

Vse velikosti od 90 lit. do 1600 vzprejemka. Cene so najnižje in po želji franco na železniško ali ladijsko postajo. Nariski in napisi, kjer so naše

stiskavnice v rabi, pošljemo franco in zastoj. Zanesljivi agentje se vzprejmó. Naj se piše

PH. MAYFARTH & Co.

Frankfurt a. M. in Beč, II. Taborstrasse, 76.

Livarna za železo in strojarna kmetovalskih in vinskih strojev.

(6-7)